

கொள்ளை

சமூக இலக்கியச் சுர்ச்சைக
ஆச்சர்யர் புரட்சமாறன்

7.11.73.

②

கலைக்குள்ளம். சம்மாந்துறை.

நீர் மறவாம்

கண்ணல்
வாசக யெலும் வா

(38)

இனிய வாசகர்களின்
ஏற்றத்திற்காக
எழுது
கொள்கூக
ஷட்டப்
பொது தூல் நிலைத்தில்
போட்டையைக்க
இடமளித்த
சும்மாந்துதைப்
பட்டின
ஆட்சி மன்றத்திற்கு
எழுது
அண்டு நன்றிகள்.

— ஆசிரியர் கொள்கூக

விளையல்
பிழம்புக்கீல்

“கொள்கை”
சமூக இலக்கியச் சுத்திகை

வாய்ப்பு நிமிடி

வெளியே
கலூக்குன்றம்

எழுகொள்கை!
இள்க்க இள்க்கச் சொல்லி
குவைத்து ரீ
இன்புற பிரக்கிழுவி
முடிக்குறி
ஏற்ற ஓர் திட்டமிடு
இலட்சிய கையொடு
ஏ, வாய்ப்பு நிமிடி
எழுகொள்கை

இதமான கூட்டுரை விடுவதே
 ஓர் இலக்கியப் புரட்சியை
 ஏற்படுத்த மயநு கொள்கையை
 வளரச் செய்யுங்கள்!

ரோகொள்கையின்கீழ்
ஒன்று படுவதே
இன்றையத் தேவை!

இனிய வாசகர்களே,

அந்த நெடில் சங்கிலிப்பதாக எகுதி விடுக்கதாக, எஞ்சிய வொழுதில் விடுக்கு இரண்டாவது இதழைப் பற்றிய ஜிந்தனை நான் எமக்கு. தெருத்திடையில் கிங்கள் முதல் இமழைப் படுத்து கூடுத்திடையிர்கள், அவ்வது கூடியாது விடுதலைப்பிரிகள். எது எப்படி இந்த பொசிலும் படுத்து கூடுதலையுள்ள நிப்கள் ஆட்டங்கால் உணர்ச்சி பூர்வமான எண்ணங்களை யாழும் ஒரளை புரிந்து, கொள்ள விடுதலைத் தவறவில்லை என்ற எண்ணுக்களுட்,

ஏப்பாக வளர்க்குவரும் எமது திரிகார்ப்புகளின் நிலில் விலட்சிய பூர்வமான வாந்தெண்ணை ஏற்படுத்தி அதை விலக்கிய பூர்வமாதச் சிறஷ்டிக்க கூடுவது எமது கொள்கையின் பணி சாதாரணமான ஒன்றில்.

புரையாடப்போன
 எமது எண்ணங்களினுடைய
 இலக்கியைப் பென்னு
 புதிய ஒரு மாதக்கையை
 அமைக்கின்ற புளித்
 பணிக்கு எமது அறிவு
 ஆற்றல் அனிக்கதை-

யும் என்னுடைய நாம் சமர்ப்பித்து
 விட்டிடாம். இனி எதுவரியும்
 எமது எண்ணங்களைப் பிறகுச்-
 செய்ய இடையாகு.

விலட்சியம் எதுவுக்கு
 கில்லாதவர்கள். இலக்கியம் பற்றி
 எதுவும் புளியாதவர்கள் எமது
 கீழ்க்காண்கையை அலட்சியம் பண்ணுவதையும் நாம் அறியவே
 செய்கிறேன். பொஜுமில்
 வாத காரணங்களினால் எம்மை
 யும் எமது கொள்கையையும்
 பற்றிப் புகுங்கிக் கொட்டுவே
 நன் கிலம் அவர்கள் மாங்கிப்
 பொய்க் கொண்டிடுக்கும்
 எமது சுகுதாயத்தை மலரச் செய்துவிட இடையாகு. எடு
 கின்ற எண்ணுப் பூசல்களுக்கு
 தமது அறிவைப் பலியக்கிப்
 புலம்பிக் கொண்டிடுப்பதை
 விட எவ்வளவு 12 ஏக்கிழா

கொள்ளகியின் கீத் ஓன்று படிவ
தெ சின்றையத் தேவை ஏன்
பதை உணர்க்கு கொள்ளலேன்
மே.

ஏமக்குள் அடுக்கும்பூ-
சல்கலூம், முகைக்கல் காலூந்தான்
எமது முனிகமான வாழ்க்கை
யை அரிக்கின்ற முச்சி முகுக்க
ளாக மாநிக் கொண்டிடுக்கிண்
றன. இந்த அளிப்புக்களால் ஏங்
படுகின்ற அனர்ந்தங்கள் ஒன்
நிரண்டல்ல. திலக்கியம், கலை
அரசியல், பொதுளாதங்ரம் எ
ன்று ஏவுவாடு துறையிழு
வளர்க்கிக்கொடும் விழுப்புக்கீக்
கொண்டிடுத்தின்றன.

ஏவ்வாலும்நித்திம் டூந்
வில் எமது மனங்களைச் சுத்த
மாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்;
ஏற்ற தாந்து தில்வாத-வர்க்க
பேதமத்த சம பூரிகளாக எம்
தெயல்களைச் செஞ்சமயாக்கி
க் கொள்ள வேண்டும்! ஆதம்
நீதியான அவின் அதற்குப் பூ
கோயாக இவண்டு! அப்பொது
தான் எமது யாந்து என்னும்
பயிர் தாந்தின்ஹிக் தழைக்க
டெடியும்— செதிக்க கூடியும்.

இங்கு எங்கு கொள்கை
யில் நிஸ்தன் பிரண்ணவேத.
மான ஒதாற்றங்களைக் கொண்
தித்திர்கள். ஒன்று சுடைப் பிர
வாபம், முறையது திலக்கிய
பொக்கு. இந்த பிரண்டிலும்
உள்ள பொக்கிலித் தனமான
உணர்ச்சிகளெழும், உன்றுக்கிளி
யும், மரபு எந்த பொர்வையில்
தொடர்ந்து வருவின்ற மாயங்
க்களெழும் சலகை செய்து நில
மான ஒடு கிலிக்குக் கொண்டு
புதிய பாரதயில் ஏம்முடை.
அர்ப்பணித்துவிட்ட பிறடு, வில்
எமது கொள்ளகியின் பேருடு
எவ்வாறு அமையும் என்பதை
சொல்வியா தெரியவேண்டும்?

ஏது எப்படி இருந்த ஒரு
திலும் நிஸ்தன் ஒவ்வொடுவை
அம் எமக்களிக்கின்ற ஒத்து
நூப்புக்களைத் தெரிந்துளை
ண்டு எமது உணர்ச்சி முகுவ
தையும் அந்தரங்க சுத்தியோ
அப்படியே ஏதுக்கூட்டடு
யும். ராமது குகுமமயான எண்-
ணத் தில் பிரதிபவியாக இக்கீ
ன்கை அமைய உங்களு பார்
னீயம் விண்டு அர்ப்பணித்துதில்
— அதிரிய

~~நூப்புக்கள்பேரவை!~~

கல்யுகோப் பூரால்

பெண்ணினத்தையே நாளம் பாடசத் தீர்க்கும்
விற்கால நம்கவிழுர் சூட்டத் திற்கக
உண்மையதாய் ஒன்றுசொல்ல எண்ணம் உண்டு
ஒ!... அன்புச் சொறரை உண்மத்தான்... காதல்
எண்ணால்கள் துறந்திடுகிற் திருத்தச் செத்தலில்
ஏந்காலும் இதுகொடுடியும்... சின்னால் காணும்
அண்ணவரின் உடனிலியை— அல்லவ் வாழ்வை
அடுஞ்சொல்வித் தினாத்துகவி ஆக்கவீசே!

நம்கவிழுர் கண்களுக்கு இந்த நாளில்
நாட்டுக்கில் ஏம்மத்தன் வாடும் மார்க்கால்
எம்மட்டுத் தெரிகிறதா?... சுதா யத்தின்
எண்ணமெல்லாம் கண்ணியின் விண்ணன தாசனு?
நம்மாருள் தெழும்புகிறீர் சுதா மொசும்
சுதாந்தலுக்கு கிரேஸ்லாம் இங்கு தாசனு?
எம்பட்டுப் பாடுவிட்டார் காதல்! காதல்!!
ஏ!... உங்கள் பெண்ணவத் திமுபும் காணும்!

திருவிழியப் பெவிழியார் நல்லனம் பாடும்
தென்கலிலை வினிசுவண்டாடு; எங்கே பேனு!
திவெப்பட்டும் வழிசின்ற சுதாயத்துச்
இந்திரையில்; ஆரின்வெஞ்கை தெஙிக்கடல் மா

திரும்பாக மாசத்த தங்க நாக...
திலங்கட்டும் யுகயுகமாய் வாழும் யேனை!
திலப்பினவர் பென்னைக் கவியல் லோடு
திறன்கவின நிறையட்டு எங்கே! எங்கே!

செந்தத்துள் மண்மேலும் சலியை முத்திச்
செய்யதிலை என்னவன் தண்டிர! நாட்டுன்
உற்பத்தி சுதாயக் கோட்டுஸ் அன்டு
உலவி..எமை உள்ளத்தால் வெயக் கண்டிடாம்!
கந்தாதிர் உணர்வு நந்தன் டப்பா
நாலுத்தால் சாகாது கவிதை யெற்ற
தத்துவாடு மனியிரா... விஜேன் இப்பே
தமிழ்பாட விஷநுந்துனரிர் செந்துப் போல்கார்!

எழுதுநின்கள்!

எமது திக்கொன்றைக் கிணிய வாசகர்களா
கிய உங்களீடுய நம்பி வெளியிடப்பெறுகிறது. இந்ந
வளர்ச்சி சம்பந்தமான ஆசவாசளைகள், அணு-
ப்பு சம்பந்தமான அபிப்பிராயங்கள் என்பனவத-
தை எமக்கு எடுதுப்பக்கன்

தயத, கட்டுரை, கவிதை, நாட்கர், செய்தி
கள் என்பனவும் எதிர்பார்க்கப் படுகின்றன. அதைப்
னவூங்கள் அவசியம் விருந்திக்கொடு.

ஆசிரியர் - 'தொன்றை,
கலைக் குன்றம்,
சம்மாந்துறை.

இநு மொழி இலக்கியம்

சோவியத் எழுத்தாளர்
சிங்கிஸ்
அய்த்மதோவ்

இலக்கியத்தில் இடுவூழி
வழக்கெப் பிரச்சினைக்காண கீர்ண
என்ன? இலக்கியத் தில் இடு
மொழி வழக்கெப் பிரச்சினை மிக
ஏம் அக்குதுவின்ற கடுமையா
ன பிரச்சினையாக உள்ளது. மல
சோவியத் தேசிய எழுத்தாளர்
கள் நங்கள் நாளாக்க வெங்
தியப் பாணியில் இப் பிரச்சினையை
எழிர்கொள்ளகின்றனர். நவீன
தினம் இலக்கியப்பகலின் விஞே
னவூங்கள் அது மொழி வ
ஞ்சி: ஒதுவிட்டது.

அந்த மோதில் ஒன்றுக்
கொன்று ஏற்றினையான இல
கூறுக்கும் இந்த சின்றன. ஒது
முமத்தை, பெரிய மொழிகள்
சிறிய தேசிய இனங்களின் வை
பித்திரி விடுங்கிவிடும் அபாயம்
இன்றை. மதுமத்து தூ தூபோ
துன்ற சிறிய தேசிய இனங்களின் மொழிகளைப் பாதுகாப
பட்டன? அக்டோபர் முடிசிரு

பதக் குடி, தொ இனங்களை
ஆங்கீத, மொடுளாயத வாங்
வினது முதிய வடிவங்களி
ல் அனைகள் தீவிரமாகப் பா
தகுப்பதற்காண சூத்தினிலை
களி உவோக்குவதற்கு
மான- எதர்த்தமான சாத்தி
யப்பாடுகள் உள்ளன.

ஒரு மொழி வழக்களை
மிக்கு இறந்து பொய்வது அதிக
நுமளித் துவத்திற்கு மொன இ
பூப்பாக்குவ கடுகுப்பட வேந
மு.

இந்தகைய மாஸ்கும்,
சுகல் இனங்களுக்கிடையிலான
சம்துவக் கோட்டமாலே எம
து ஸ்தேசிய சோவியத்தின் -
கொன்றையின் அடியாத்தருமா
ந உள்ளன.

முதிய சோவியத் தெங்கி
யங்களின் மொழி சாக்கம்
ஒச்சினைய் எவ்வாறு தீர்க்க
பட்டன? அக்டோபர் முடிசிரு

முன் எமது நாட்டுன் மல சேகிய
வினங்காணக்குச் சொந்தமானா-
னஞ்சுமொழி சிருத்தவில்லை. ரூ-
ய விவக்கியந்துடன் முனிய இல்ல
ய மொழிகள் பரிட்சயமாயின.
இந்தகைய கூழில் ஏதும் பிறக்
தினிகளிட தீர்ப்பதற்கு விரண்ட
வழிகள்மட்டுமே இருந்தன. டி
நவாயது வழி என்னவெனில்
வினாகும் வளர்ச்சியும் மொழி
யினிகை மொந்தமாகச் சார்ந்
து ஸின்டு, அதனை பயன்வாடு
நிறைப் பெஜவதாகும். இரண்
டாவது வழின்னவெனில்-
வளர்ச்சியும் மொழியினைப்
பயன்படுத்தி அதை மட்டத்திற்
ஒத் தேவிய மொழியையும் இ
யந்துவதாகும்.

நாங்கள் இரண்டாவது
வழியையே தெர்க்குத்தனேங்
தெ மிகவும் கண்டமான வழி
யாய் இருந்தாலும் அதிலும் யை
ஞ்சையை வழியாகும். அதன்
பெறுகைகள் சின்து சோவியத்
இலக்கியம் பிரப்பில் ராங்கும்
பட்ட ஒத்தே விவக்கியங்கள் மூலம்
வர்த்தனையை விடுவது அதன் நாட்டு
நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம்.

நாம் சிறுஷ்ட ஆந்தலும் கூ
வாண்டிலே, சேக்ஸ்பியர், நெக்
சுக்கோவ், டால்ஸ்டாய், தார்க்
காண்ட், மாஸ்காக், சிரெய்க்க-
ரையின்கை இவராக்கானின்
உவதுப் பெரிவக்கியங்களை
வாம் இந்தப் முனிய மொழிகள்
வில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன
என்ற உண்மையினால் இதை
முடுத்துப் படுத்தினார்.

நான் சிர்க்கீய இல்லை
யத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் ப
சொந்த மொழியில் மாத்தி
ரும் - இவக்கியப் படைப்புக்க
நீ உவவாக்க இடியும் ஏதிலை
கள் ரண்ய மொழிவாயிலாக
இவக்கிய விஹார்க்கங் வாதிக்
உவைங் சல மொழிகளில் விடுக்கன். மிகிறதாடி மொழி
யர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வீசு முற்பிய பரங்டத்தியம் எங்க-
யில் ரண்ய மொழி ஏனது சூ
வகையிலும் எகுத்தானஜு-
ந்த சிர்க்கிண்ய மொழியை
நையை இடுத்து ஆந்தலுக்கு
இயர் மட்டத்திற்கு ஒத்தி-ஊறு செய்யாது ஏன். நான்
நையத்துள்ளது.

இங்குந்துண்டில் நாட்டெழுத்தானின் சொல் வனத்திற்
ஆவுடு வேலாக்கு, கவாக்கான மேலும் ஓர் உயற்கை-
சாரு வளர்ச்சிப் பூர்க்கள்வே இருக்கும்.
வளர்ட் நாடுகள் பலவும் ஏந்த ஒடு சுடைப்பாளிக்
ஆர்ண மக்கள் இல்லை விடும் நீங் விடுமிய மொழி.
முக்கையோராய் மாறிவிட்டையத் தெர்க்குத்தாடும் உ-
நமது சொந்த மொழியைப்பிடம் உங்குள்ள குத்தின்
பிகிறதாடி ஒரேப்பிய ஸை

நாடும் பஸிர்க்கு கொண்டினே
மொழியைத் தேர்க்கிறோம்
துக் கொள்வதென்து சிறுஷ்ட
டி சுதங்கிருக் கொட்டபாட்டுளை
அடியாரதாரமாகக் கொண்டங்
ஸ்டாரதன்யும், அது ஒடு ஏ
நுத்தானஜுக்கு அவனது மக்
களின்பால் - அவசியம் பெற்றை
நீத் அவனுக்கென்பு மொழி
யை அளித்த-சொந்த சினக்
தின்பால் - உள்ள நார்மீகப்-
பொழுப்பினையை அடியாதார
மாகக் கொண்டு இவன்கும் என்
யும் நான் நம்புகிறேன்.

நாய் மொழி என்பது உண்
மையில் தாடுயதோன். அதன்-
பால் எமக்கைங்க் கீவ பொழுப்
புக்கும், கடுமைக்கும் உள்ளன.
அதேபோதில் மிகாக்கும்
பிய, வளர்ச்சியும், இப்போது
நையத்துள்ளது. சாத
கீக்கீப் பயன்படுத்தாது தே
விய சேக்கிய இரண்டானின் குன்
மிக கவாக்காரத்தைப் பக்குவு
முடுத்துவது அவசியம். இதுவே
பிப்பிருச்சினையில் நடையைப்
அதனது சிர்க்கான திறுக்கீ
ஞமாடும்.

பதினெண் குழ்க்களக்கு

நமிடுகத்தில் இருந்து ஒனி விசித் தவிடு
வளர்த்து அதிகந்து பொன சங்கங்கள்-
கிண்டு. அனை இறையிய முதற் சங்க
கம், இடைச் சங்கம், தடைச் சங்கம் எ
னப்படு.

கடைசி சுப்புக் காலத்தில் விருந்த விற்கு
திய குலவிகள் பக்தும்பாட்டு, எட்டுத்-
நொயை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்
பன. விவரத்தில் உதிரெண் கீழ்க்கணக்கு
எண்து அம், மொன், வின்பம் என்று
கீண்ணறப்பும் இங்கு மக்களிடையே ஒ²
குக்கந்தாக நிர்ச்சிதுமத்து கொள்ளு-
யானா.

அந்த குவிகளை எம் யாச்சுகர்ந்தின் நிலையுக்குக் கொண்டுவருவது : நல் வடவில்லவா?

- நாலட்டுயார்
  - நான்மணிக் தட்டியகை
  - தினியனை நாற்பது
  - இன்று நாற்பது
  - கார் நாற்பது
  - களவுசி நாற்பது
  - ஆசாரக் காரணம்
  - நூத்திரிகை
  - ஒர்த்தின ஒற்பது
  - தினிமாலை சூற்று
  - திவேங்குதம்
  - திரிகுது
  - நூத்திரிகை
  - நூத்துமாலை
  - நூத்துமாலைக்காலி
  - நூத்துமாலைக்காலி

ஏன் இந்தத் தமோஹ்ரம்? புராத்திக்குயில்

உலகம் ஒண்ணு, அதன்
விளையகள் மல. சொல் ஒன்று
எண்ணத் தடுத்துக்கள் எத்
நல்லோயா. தின்த யரிகையில்
ஏழு சம்மாநத்துவமனையைச் சீ
ரங்கத் தவிழூர் ஒவ்வொரு நாள்
தான் நிதி உட.

‘இரண்டடியார்’, மாலை
எனும் குளைப் பெயர்களில்
ஏதுதிக் கொண்டடிகளுக்கு
நங்கும் மன்றார்-ஏ.காந்தி அ
வர்களையே இங்கு நாம்
கிடிப்பிடுவது.

முத்துச்சிவிகளின் மந்தியில்
புதீ ஏதேங்க உயிர்க்குவரும் ந
ண்பர் மன்குர் ஏ. சாதர் எழுதி
முந்போக்கு ஏதைத்தானார்க்க
பூட்டி எ. ஆமுகுதி என்ற போது
ஒடு முந்போக்காளராகவும்,
முள்ளிடு ஏதைத்தானார்க்காட்டி
தினின்தின்ற பொது ஒடு மூன்
விம் நவீஞராகவும் தன்னிடம்
நாட்டித் தொன்றுவது எம்முடு
வெட்டுக்கையாக இருக்கிறது.

திக்கட்டுரைக் குறிப்புக் கள்
சம்பங்கத்மாக - சுகிணை வகைகள்
களிடி மின்து வகுகின்ற கலத்
துக்கத்தோழுப் பிஸ்கு ராஸ் பிரதானிக்
துவைப் போன் . . . ஆதியர்

விலை விருத்துவத்தின் கூட
டெயாக்க நன்றாக அவர்கள் ஒரு
சம்பந்தத்தில் "எனது மட்டும்
ஒங்கள் உழைப்பாளிகளைக்கூடு"
என்கின்றன. அதை சம்பந்தத்தில்
உழைப்புபோன்ற இந்த-
கிளைய மட்டும் தட்டுவதை உதவாத்
கரை விலக்கியங்களையும் மனது
துக் கொண்டு வர்கின்றன. ஏன்
இங்கத் தமிழன்றும் இவர்களுக்கு
ஏற்ப உகின்றது. என்பதுதான்
ஏங்கு இவ் முரியலில்லை.

அண்ணமயில் வெளிவாது
 த 'கொள்ளக்கின் கிடலாவது
 ஏட்டில் 'மாதகில்' என்ற முறை
 பயரில் எக்கி இருக்கும் -
 'மாண்புமிகு ஒந்தப்' என்கும்
 நவினதனை ஒருங்கும்போது
 சிவாரா ஒடு ஒன்றியசமயத்தில்
 விழுர் என்கிறார்கள் ஒந்தப்

வேண்டி கிடக்கிறது. திடை ரீ
ரத்தில் சில வாரங்களுக்கு டி
தல் தினைத்திக் கவிதா மன
டவுத்தில் வெளிவர்த்தி ஆப்
பவழுக்கத் தூலகம்' எழும்
கவிஞர்க்காய் படித்தவர்க்
ள் இவரை ஒடு குற்றோந்
காளர் என்கிற எண்ணத்தின்
ஆம். இச் சங்கர்ப்பு வருதக்
கவிஞர்த்தாகி இலக்ஷ்யம் ஆசு
ந்திக்க வேண்டுமோ ஏன்?

ஏன், ஆண்டையில் வெளி
வந்த 'கார்காமா' மற்று தி
டுஷ்டு' எட்டுல் கிரங்டடி
யார் என்ற பெயரில் 'அழு
பவித்தத்தாம்' என்ற ஒடுக்
வினாத்தைய ஏடுதி இருந்தார்.
கிள்கவினாத்தையிலிருந்து சொக்கம்
மூது விவரங்களை கண்டில்
சமயக் கவிஞர் என்றும் கூடிட
சொல்ல இயலாமல் திடுக்கி
உடு...

நண்பர் மனது-ஏ.கா.
தர், தனது விவகையைப் போக்கு
வில்லை என்றாலும் தமது
நடவடிக்கை எத்தனை
யில் காலத்து போக்குவரது
என்கிற ஏழைக்கும் தமது

இலக்ஷ்ய நன்பார்களே

எம்பகுதியில் வாழும் ஏ
ஞக்கநியாக் கவிஞர்களின் திடு
யங்களில் பொங்கி எடுக்க அது
பக் கவிகளைத் தந்தெங்கிட

திதுகாவல்வரை ஏழங்கி
குறைய சிரண்டாயிடும் பாட்டு
கள் எம்மால் திருடைப் பட்டின
நாள்.

தின்தே, தீங்கள் எது
வைத்தி உக்கின்ற அனிய வ
கள் பலவற்றையும் அழப்பு
யவத்து ஆக்கழுர்வுமான ச
விளக்கியும் பணிக்கு அதரவு
திங்கள் கலைக்குன்மு

கலைக்குண்மம்
கும்பாந்துண்ம

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ତିକା - ୨୭

1. ஒதுக்கான அடியூபியல் கணினி அதிகாரிகள் எழில் சாமாஸ்கால் முனிசிபல் துறையில் கொண்டு வரும் நிலை.
  2. உடல் நகர் அதிகாரிகளுக்கு வரும் நிலை.
  3. பிரைவிடீர்வெளியேஷன் இரண்டினம் அவசியமாக விடுதலை கொண்டுள்ளது.
  4. நூற்கால அவசியமாக வருகிறது.
  5. உடல் வகை அணிகள்.
  6. திருப்புமுறை அத்துறை இரண்டினமான அடிகால அதிகாரிகளுக்கு வரும் நிலை.
  7. இதைக் கட்டியிருப்பது நிலை.
  8. விதைக்கு கட்டியிருப்பது நிலை.
  9. முனிசிபல் நிலை.
  10. முனிசிபல் நிலை.
  11. நாடுகள்.
  12. நாடுகள் இரண்டினம் நிலை.

13. பண்டமாழிப் பயிற்சி.
  14. விதவிதமான சொக்களை அறிதல்.
  15. காவிய நடையில் ஒதுக்கல்.
  16. படித்தல்.
  17. காவியங்களைக் கவனங்களைப் பயிற்சி ஆற்படித்தல்.
  18. கவிதைகளை விமர்சித்தல்.
  19. நாடகங்களை விமர்சித்தல் - கதைகளை விவரித்துக் கூறுதல்.
  20. விடுபட்டுப்போன கவிதையைப் பூர்த்தி செய்தல்.
  21. இலக்கண டுறையில் கவிதை முறை.
  22. கவிதையில் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கே கவிதையிலேயே பதில் அளித்தல்.
  23. வார்த்தைகளைச் சுற்றுப்பாடு மாற்றி போடுதல்.
  24. ஆங்கிலைத்தாங்கும் - தொற்றும் - நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு மனிசுனின் கண்ணதற்கும் அறிதல்.
  25. வசீகரண் செய்தல்.
  26. சமூயல் தெர்ச்சி.
  27. விதவித பதார்த்தஸ்களையும், பானவணக்களையும் தயாரித்தல்.
  28. நெயல் - பின்னால் தேர்ச்சிகள்.
  29. ஸ்ரீவூப பாவுங்களுக்கும் கடுமூங்களுக்கும் ஏற்பாடுகளைக்கூறி தயாரித்தல்.
- நூலை உதவ தொடர்பு
30. நீர் நீச்சன் விளையாட்டுக்கள்.
  31. சதுரங்க விளையாட்டு.
  32. தூதாட்டம்.
  33. மூர்ஜோட்டு.
  34. சூதாட்டம்.
  35. மூர்ஜோட்டு.
  36. செடுத்தைகள் கணக்கு.
  37. ஓராவ வித்தை.
  38. நைகளில் தொண்டு தங்களை கேவலிகள் செய்தல்.
  39. விலங்கங்கள் - பறக்குமிழைகளின் ஒவிகளை ஒவித்தல், பிரகாரின் தொனிபோல் மூச்சு - அமிரவித்துக் கூட்டுதல்.
  40. மலைத் தூதங்கள் அணியும் பயிற்சி.
  41. ஒவியங்கள் தீட்டுதல்.
  42. மாலை தொடர்வூப்.
  43. மலர்களைக் கொண்டு அலங்காரம் செய்தல்.
  44. செய்த்தை மலர்கள் செய்தல்.
  45. கங்கி - தங்கும் புகையுற்றுவை அலங்காரங்கள் செய்தல்.
  46. பஞ்சினால் புள்ளிகள், பறக்குமிழைகள் செய்தல்.
  47. கனிமங்கள் பொழுத்தமாக்கல் செய்தல்.
  48. ஒதுக்கை இன்னைகு மொன்றுபோலத் தொண்டுதல் செய்தல்.

நூலை

44. முனைக்காலூந்தின் கேட்டும் கூறுதல் கொடுவுன்.
 45. அடு சேஷன்களைப் போன்ற முறைகளுடன்.
 46. அ. இடங்கள் செய்தி வருவது.
 47. வாழ்வதைப் பிரதிபீட்டு மூலமாக வருவது.
 48. மீண்டும் மேல்.
 49. மூச்சு கூறுவது.
 50. மாற்றியில் உடையங்களைச் சொல்கின்றன.
 51. இயந்திரங்களைப் பயிற்சி.
 52. கூட்டுரத்தை நிர்மையுதல்.
 53. தெருக்கூடு நிர்மையுதல்.
 54. உத்தோகங்களைப் பற்றி சொல்லுதல்.
 55. இருந்திருக்கும் காலத்தைப் பற்றி சொல்லுதல்.
 56. இருந்திருக்கும் காலத்தைப் பற்றி சொல்லுதல்.
 57. இருந்திருக்கும் காலத்தைப் பற்றி சொல்லுதல்.
 58. சுப்பிரமணியர்களைப் பற்றி சொல்லுதல்.
 59. சுப்பிரமணியர்களைப் பற்றி சொல்லுதல்.

ஏத்தான் இதழ்கள்....

சுத்தியில் கீழ்க்கண்ட
எடுத்தால்

உறையு

கல்லுவின்ன
எம். பா. பாக
ஏதும் தீயாகத்தீன்
தத்துவங்கள்

உலகம் பொல்லாதது

சிலதரன்

"வாய்மா!... வாய்மோவ!..."
என்ற குழந்தைக் குரல் வீதியில்
நடந்து கொண்டிருந்த என்னிட
திரும்பனையைத்தது.

அவன் சிகிஞ்சனங்கள்! அந்த
ஒடு குழந்தைக்கவுல், அதைப்போ
ன்ற இன்றை குழந்தைகளுக்கீத்-
தந்தையாக இருக்கிம் காலதை
யை அவன்து நொற்றம் வெளிக்
நாட்டு விள்ளது. எனினும் விருத்
தியின் சாயல் அவன்து கலை
செயிந்த வத்தைக்கில் விழுதுகளை
அவஸ்கோலமர்த்தியது. பார்ச்ச
வை பரிதாபமாக இருக்கான்.

நடையைத் தளர்க்கி ஒவ
ளை ஏழிட்டு கொக்கிளைன். என்
கீர்த்தண்ட்ரம் ஒடு வரட்டுவ்
புன்னைதையை உதிர்த்துவிட்டு
ஏடுந்தார்.

"வாய்மா!... வாய்மோவ!..."
நீண்டும் அந்தச் செல்வம் வாந்
ஒசுக்காடு அநுந்தத்து.

"மாமா... மாமா..." என்று என்னிட
கூட்டுக்காண்மிக்கான்.

"மாமா....." அது என் மா
கம் கிடமில்லை என்னை அழைக்க
தும் என் உள்ளம் அப்படினே
நெசித்துவிட்டது.

நெஞ்சிச் சென்றதன் தீ
ண்டும் ஒடு வரட்டுவ் முன்னை
யை உதிர்த்தான். சுவில் மாரி
யானதயின் சாயல் மூலங்கு
நாணம்பட்டது.

"எந்த உரா நியந்தர?..." என்
ஆரான் கேட்டதேன். மீண்டும்
அதை முன்னைக்

"இது உங்களுடைய இழந்
தையா?..."

அந்த அவன் பதில் பேச
வில்லை. ஆகவும் முன்னையை மட
டும் உதிர்த்தான்.

திரும்பிக் குழந்தையை ஜோ
ந்தினான். "மாமா..." என்று என்
காலிக்கட்டில்லிட்டதுக் கொண்ட
து. ஒரு சூழ ஜன்னை ஏழங்கு
நிட்டினான்.

"ஓய்யுமா..." என்று அவன்

நடக்கான். அது யாவும் நிட்ட
டிய கரத்தை முடக்கிக் கொ
ண்டு எட்டி விண்ணது.

"ஏன்?.. என்கூடன். அவன்
என் கெள்வியைக் கவனத்தில்
ஏடுக்கவில்லை. குழந்தையை.
மார்த்துப் பல்லிக்கட்டுத் தூஞ்
தினான். அங்கே குழந்தை திலி
விடுத்துப் போய் விழுமது. அதைப்
மார்ப்பதற்கை எங்குப் பரிசுப்
மாக இந்தது. அதனிடம் மார்த்
தென், முன்னைக் குரித்தான்.

அவன் பாவளி எங்கு
வெஜும்பையே ரூட்டியது. என்
வழியே நடந்தத் திருப்பிள்ளை
குவில் ஏறினான்.

"உலகம் மொல்லாதது.....
ஆம்... சீர்த் உலகம் மொல்லாதது
.... ஹஹ... ஹஹ..." என்று இரத்-
துக் கூறினான்.

"நைத்தியக் கருஞ்... என்று
என்னுள் எண்ணிக் கொண்டு
சென்றுவிட்டான்.

திரும்பி வடுக்கொதும் -
அதை வார்த்தையைக் கூறின்
கிறித்தான். எங்கு விருதை-
யாக்கவும் இருந்தது. ஏப்படியும்
இவன் உண்மையை அறிந்து

விடவேண்டும். என எண்ணிக்
கொண்டு மெல்லுவ அவனு
அனுமதினை.

முன்னைக்கோடு ஏழால்
நின்றன். முன்னர் கேட்டவற்
நையை நின்றும் கேட்டுப் பார்
த்தென். வரட்டுப் புன்னையைக்கு
பாதிலாகக் கிடைத்தது.

"ஏங்க விடுக்குப் போவது
என்று விடாமல் கேட்டுடன்.

தலையை அடைக்கு அடும் என்று
பாவண்ணையுக் கொட்டினான்.

நான் முன்னை நடந்து,
குழந்தையை அங்கி இத்தும்
பொழிந்துவிட்டு என்னித்து
பார்த்துவர்தான்.

"உலகம் பொல்லாதது...
எங்கு... ஹஹ..." என்று அடிக்காடு
சொல்லிக் கொண்டு வந்து
தவணித் திரும்பியிருந்து
முன்னைக் குரித்துவிட்டு நின்
மீம் அதை வார்த்தையைக்கொ-
சுற்றினான். அவனிச் சூந்தி ஏன்கொண்டு மாணவிட்டு எழுகு
கிற்கிணைய ரூட்டியிட்டாலே என் பக்கம் திருப்பின்றி
கிடைன சென்றுமான்.

விடுக்குச் சென்மதுமிட்டு அவனிடம் ஒடியது.

"என்ன?..?" என்று கேட்டான்.
கூறுமதில் இருந்த இவைப்பு மு

நிதிலில் பாய் விரித்துக் கொ
ந்ததென். அவன் கூய்ந்து கொ
ண்டு எங்கோ விண்ணினை விரு-
மியியோடு கோஷிக் கொண்டு
நிறுத்தான். அவன் தன்னை
கொடுக்க மாறின.

அவன் குதுகோடு ஒடிசு
கொண்டிடுக்க இஞ்சுக்கையை
கையைக் கொட்டி அதைக்கேன்.
ஒடிசுவந்தான்.

பாரிசோடு தலையை வடிவிடுக்கொண்டு "உஸ்த... உஸ்த...
மா... எங்கே?..." என்று கேட்டான்.

"உம்... மா... சிலவு... " என்ற அ-
தான் இதை மொழியைக் கேட்டு
தும் அங்கி அனிக்குத் தொ
ண்டுடன். என் கண்களில் நிகிலமாக
பெருகி அதன் கொழில் விளை
தகும் அது ஆகுங்கமா... உவத
கையா என்று எங்குகே முளிய-
வில்லை.

"உலகம் மொல்லாதது... எ-
தா... ஹஹ..." என்று கிரித்துக்
கூறினான். அவனிச் சூந்தி ஏன்கொண்டு மாணவிட்டு எழுகு
கிற்கிணைய ரூட்டியிட்டாலே என் பக்கம் திருப்பின்றி
கிடைன சென்றுமான்.

அதனின் நண்ட இஞ்சுதை என்று

பக்க பேசாது முன்னைக் கூட்டு
புரிந்தான்.

முழுதனம் அவனது கண்ணா
சுப்புக்கும் கிங்கும் எதையோடு
ஒடிய.

"என்ன சேவாயு?..." என்று
அவன் நெலுங்கினை.

"சினாயு..." என்றுமட்டம் கூ
றினான்.

உடனே சிணங்கமட்டங்கு மூ
லை அதைக்குச் சொன்னைங் செ
ட்டந்த கஷ்டமியிட்டு கூடுவிலுந்.
சுவர்க்காரம் கொடுத்துதன். கே
வாண்டாம்" என்று நன் கைம் வை
யில் கெட்டது ஒரு சுவர்க்காரம்
நூண்டை எடுத்தான். மின்னர்.
இஞ்சுதையையுட் குடுவி ஏதெ
நான்.

இத்தனையை பாவணியைக்
வையும் பார்க்குத் தேவூ அவன் ஒரு

கொள்கை

ஐனவரி திதழில்

பல

புதுமைக்களை

அவநானியாக்கன்.

நல்லவனுக்கிடவ தொண்றினால்
ஆனால்...?

"ஏன் பைத்தியம் போல் -
பேச வேண்டும்? திவானுக்கு
என்ன நடந்துவிட்டது?"

என்னுல் எதழ் கும் வினை
நாண்டுடியவில்லை. எப்படியும்
அவனிடாவிடுக்கு அறியக்கு
யையங்கி செய்துக்கூடி. கண்ட
முறை முன்வியகம்.

சாப்பிடும் கொதுபு கிரிக்
கினன்! ஏதும் கூட்டால் கிரிக்
கினன். எப்பொதும் கிரிக்குத்துக்
கொண்டு இருக்கினன். ஆ
னால் தனித்தி கூட்டால்மட்டும்
தன்னுள்காணல் அடிகு கறை
கினன். என்ன விக்காத! அவத்
தியக் காரண? அவ்வது பார்க்காமல்
உடுக்கினு?

அனுகூப்புத் திய சிற்றலை
ஒட்டத்தீவுடைய அனுமிவைவு
கழிக்குத்தன் மதுரான் காலை
விடந்து எகுக்குதும் இதலில்
அவளைய மார்த்தன்ன் பூதுங்
அங்கு அவன் விடக்குவில்லை.
அவன் பகுத்த மாயில் ஓரு
கட்டாசிமட்டுக்கும் கிடந்த
து. என்னில் வல சிற்றலை!

ஏழாக்கிவிட்டான் என்
பல்லூங் கடித்தலாகை கூ
தாசியை எடுத்துகள். இன்
னை சிறுத்து திரண்டு பூய்
குநாட்டுக் கீழு விழுத்தது,
அதனை எடுத்து வரவதற்குத்
கொண்டு கடத்தாவினையென்று

"ଅଣ୍ଟାରୋ"

யத்தனம்பட்ட டிர்கள். எனது
வாய்யால் கூறினால் என்னும்
எம் வெட்டக்குவிடு. ஆகை
தான் எழுத்தின் இலம் சமீ
சிக்கங். எனது செர்க்காலை
காலி. நான் ஓர் ஆஸ்தில்
ஆசிரியருக் கிடைக்கண. எ
முனியி நான்கு வட்டங்
ஞக்கு ஒன் ஒடு மென் சூ

என்னி ஏன்லோமும் ஈ
த்தியக் கொருள் என்று கூறுகிற
உர்கள். அந்த ஒடு வட்டமாக
அலிகிடைன். எவ்விட சில் என்னிப்
யற்றிக் கூறவில்லை. தான் கூ
-கே என்னி அடுக்கித்திர்கள்.
என்னி ஆகரித்த கூல் மனி
நன் என்ற வகையில் என்னிப்
பற்றி அடுக்கித் தாங்குவிட்டுப்
போகிடுமான்.

தையைத் தங்குவிட்டு
விசீன்றல். அவன் போய் திரு
பாட் வடும் நாலும் வா
க்கோயில் இடக்கப்பட்டு
அதை என்னி எண்டிடுவன்
உத்தர் உறவினர் என்க

குட்டைய ஆக்காதண்.

அமு... இந்த உலகம் மறைவதுதான்! இதில் நவீன இல்லை. அனுமதக்கு இந்த உலகம் பொல்லாக இடு!

எத்தர் பாருங்கள் !

ஆனாக்கண் அவர்களை
எழுதும்
தார்க்கணியின்
மடப்புகள் பற்றி
ஏ கண்டினுடைம்

சம்மாக் துண
எழுத்தாளர்கள் பற்றிய
அறிமுகம் *

வாக்காக்கனின்
கெள்விகளுக்கே திடைக்கும்
‘ரண்டுதான் பதில்’

தின்கூம் பல
இவக்கியர்
புது யை கள்

பீம்பவேஷ்டாரி

சுந்தரை அக்மர்

நாணதீதால் முகம் திவங்கு
நடிப்பாலே மனத் கயகும்
மளனதைத் தாட்டி உள்ளம்
மோகதீதால் விளக்கிடம் லொமைப்
பகுதீதின் தாதீதின் ஒவகத்திலி
பகுதீதினை சூதந்து தவிக்கே
உடுவத்தைக் கண்ட மனம்
உடுகி விம்பிப் புலம்பிடுதே!

உதவிகள் ஏதும் வெழுவதற்கு
• உதட்டால் உண்மை இருப்பதற்கும்
அதிவிகள் போகல் பிறாடும்
• அடைக்கலம் புதிந்திட இனிந்திடும்
செயல்கள் ஸிறைந்த கூத்மானின்
செம்மை சிறைந்த ஏதுகளைக்
கண்டு கொள்வதும் அளிகாம்
நாலும் அவர்க்குப் பளில்லோலும்!

புண்ணியம் செய்வரீ கோல்லே
புத்திக் கூர்மை இள்ளவரைய
தேவைக்கு குமலதிகூ் செவ்வங்கின்ற
திரட்டிடாச் சூத்திகீர் செய்திடும்

ஸ்ரீமாத்தீர்த்தராமி ஸ்ரீமாத்தீர்த்தராமி

மௌலவி -
ர. ஸி. ஏ. எம். புஹாரி (கயு)

சுமார் ஆயிரத்து நால்லூறு
இட்டாய்க்கு இன் அதிலே உ
வரியும் அஞ்சான சிலை பரவி
இடுந்தது. மக்கனுத்தும் மாந்த
நனுத்தும் மாறுபாடு தெரிய
வில்லை. மணம் போன போக்கில்
மறுவண்ட வண்டுபோன் மயங்
கிள் கிடந்தார் மக்கன்.

கடமை, கந்தனியீடு, கட
பெயாக, சமத்துவம், சகோத
ரத்துவம் ஏழும் சொற்களுக்கு
குக் குகுத்துவன்னா வென
வியுறும் அருவிட்டு அவர்களின் செயல்கள் மினிருந்தன.

லேப மெனை பேசித் தவ
னை வழிநனில் செல்வாக்கதைப்
பிரயோகித்தனர் ஒடுசாரார்.
வலியவங் வழியவரீ வாட
ஷுநன். பலவார் பலவினிடுப்
மணிய வைத்தான். இனை-
வர்களிக்கூடாது பட்டிச் சுல
டி போட்டுக் கொள்வதான்.

ராக்கியது ஒடு கூட்டம். மன
நன் மனிதனையே அடிக்கம்போ
ன்டான். தன்னிடுகள்ளா கங்
நடைகளுக் கொப்பனே அவ
னது அங்கல்தும் கடப்ப ம
நெதப் பட்டுவர்த்து. மன
நன் எந்த நிதியில் அவனுக்
ஞ் சுதங்கிறும் இலக்கவில்
ஸி. ஏழமானனில் கைப்போ
ம்மையாக. உணர்ச்சியமற்ற
மிஹப்பாக வாட்டாதன் மனிழன்.
அறியாமையால் அவ்வள் இத்
ரனார் அவனியில் உட்கொள்ள.
இந்தனைக்கு சிகரம்போ
ன்து கிடிக்கும் அராவியத் தீய
கந்பாக. ஓடுக்கம் உலகிலிக்
து ஒழிக்கப் பட்டுவிட்டன
ஏன் விசனப்பம் அனவில்லை.
ஒர்த்த அவர்களின் நிதி.
ஓலப் பென்ன பேசிப் போடு
டி போட்டுக் கொள்வதான்.

இடங்குடி விணி சண்டைகள் இன்
டை. பரம்பரை பரம்பரையான அந்
த யுத்தவின்கீர்த்தியில்களின்மை
என்றை ஸ்ரீரங்கம் கூஷு நெடு
சம் கூவதீ அடைவிதை. மனி
தனின் மண்டையோடுகளின்கூட
மது சுற்றும் மக்களையும் அப்
-க்கான இடங்குடு. இடங்குடு
மாக மது இவ்வாறு இவ்வங்கள்
கிகழுப்புட்டன. மது சுற்காக
வர்த முனிகுதையை முறிக்கப்
படவில்லை.

கொலி, கொள்ளி, குது,
விபச்சாரம் மோந்த பாதகச்-
செயல்களில் மயமின்தி எடுப்ப
டனர். ஆனால் பிறக்கால்தங்கள்
அவனுக்கு அந்தஸ்து இல்லை.
மென்கு தூங்காதகளோ அவங்க
ஒன்றே வேம்பு. கணக்குக் கிடை
த்தகு மென்று சூரியத்தான் ஏ
அறங்கத்தும் தங்கதயின் இல்
மதாட்டாம் சுடுகலி' மோந் ச
கிலில். அதேத் வினாடியே
அவன் நெஞ்சு உரும் பெற்று
விடும். கணக்கில் கால் தெழிந்
டும். மாணத்தின்கீர்த்தி மாசு குறிப்பிடும்
நகர்த மதனியை முறைத்த
பின்கே - உவைகவிட்டு ஓங்கு

துக்கட்டிய பின்கே விழும்பு
ஆடையோன். கொலி செய்வு
தும், கொள்ளியடியில்லை விழு
படுக்க வழக்க கூடும் மக்கள் மா
தியில் எதிரும் மங்கு மங்கு
கூரும் பிறவும் ஒடு மொடுது
மேக்காகவும், விழுயாட்டாக
ஒலம். அவர்கள் மத்தியில் ஒல
ஒன்று இல்லைத்.

பேர்நாக் குறைக்கு கூ
ட நன்ட கத்தியிலென்றால்
கடவுளாக்கி அவற்றிற்கு மதில்
யிட்டு மண்டியிட்டு வணங்க-
வும் செய்தனர். பிரயாணத்தில்
வூம் கூங்கும் அவற்றிற்கு அவற்றிற்
தயோது சிர்க்கியிற்கு மதில்
வூம் கூங்கும் கூங்கும் கூ
ட சுட்டப்பத்திற் கிவர் திந்தி
க்க கூரும்பிந்தனர். அவியானம்
யில் கூங்குமில்லை கூரும்
கொண்டு செல்வதென்கூடு கூ
வர்களின் கடவுள் பக்கியை
உடிமீடியோர் காம்ரோடு அ
டைக்கானர். மத்தனினை-யேமன
கடவுள் பக்கியுர்ன் மத
மாற்றம் ஏற்பட-குவைக்கும் கூ
தர்க்கிடம் கான் குருங்பாடா
மேல் குருங்பியோர் மதிசுக்கி
ஏண்ணால் கடும், குருந்தமன
அடைக்கானர். உவைம் உயிய
மான இணங்காலும், பாதகசுடி
கூவைக்கும் ஏன் உணங்கானர்
யல்காலும், பழிவாஸ்தும் படலங்
உவைக அடைக்கானர். அவில்
கடும் குடிவாண்டுக்கான
அமைகியிடைய கூவைக்கும் ஏன்
கிச்சமயத்தின்கான், அரை
யாவில் ஒரு வெளிய மாலும்
ஏன். இன்றுமனையின் இன்பு
ஏற்பட்டது. அவ்விடை' என்கான கடத்துக்களி இவ்வாலி
அருபியர்களால் அதைக்கப்படும்

ஏக்கு ஏடுக்கூதினர். 17-11-1973

அப்போது அகாபியானு
கணும் ஒரு மாபூர்ப்பு. நமியா
ம்! நாயகமாம்! நியாய வழி
நாட்டியாம்! சந்தியம் மேற்கிழ்
கும் உத்தமராம், அவ்வாலும்
ஒவ்வொம், அவ் கிருஷ்கன் அவ
னது வேதானால், சாமியும் கூ
டும் செக்கத்தில் இல்லையால்
குதியின் வழியில் அதிகாரம்
ஒன்றை. ஆஹா... நன்னியு
குத்திருது, வாநையெடு வாநை
யாத் பாட்டன் சூட்டின் பார்
பயரையாகப் பாடுத்திச் சோப்
டியங்க பாபரங்கான் ஒவ்வொ
ஒத்தைக்கியிலை மத்தாக்காலும்,
ஒத்தர்க்காலும் என்டியையும்
நான்னைக்கிருவே ஏவ்விட்டாலும்
வந்தவன் கான் கிடை ஏதேனும்
ஒத்தாலியன்? என ஒவ்வொலை
ஒத்தமாலும் ஆக்கிரியமாகவும்
ஒத்திருமாகவும் அதுயாகவும்
கூப் கூசிக் கொண்டன.

"வாலி பாடி மதிசுக்கா
மே வாத்து, உங்கிளம்பி வை
ந்துக்கூடும் உண்ணாலோ. ஏன்
தெய்வைத் தீடும்! உட்டிச்சாமியே!
மட்டுப் பயல் ஒவைன் தட்டும்

பொதம் கெட்டுந் தணத்தயும்,
அவரைப் பின்பற்றியோளின்டே
டிம் ஸிரசுப்பக்ஷக்ளீயும் கேட்ட
இருக்கனா?" என்று நட்டியதை
தகல்லியெல்லாம் தட்டியும்
நன்றி அங்க நம்மாக்கன்.

நெந்தனைக்கும் மந்திலில்
இருப்பும் சன்னான் சன்னமாகத்
மக்களின் காலாலிலைக்கூத்து-
வாலு அடைப்பட்டுக் கொண்ட
டை இருந்தது. இதைவன் ஒடு
வனை என்றும், சாலிலு வை
பூபாடுகள் உயர்ந்துகள், நீ
நீர்க்கொன், அரை, சுடுமி, வெ
ன்னையன், நலுப்புன், எடுமான்
அடியம் பேசின்ற வித்தியங்கள்
நன் இல்லை என்றும், நீத்துக்கோ
டும் பொறியோடும் நடந்து வா
புங்கள் என்றும், அடுத்தாரக்கீ
ழும் அண்டை வீட்டாக்கும் -
உத்தர் உதவினாக்கும், அது
தைத் தூக்கும், ஆதாவத்தூரை
உத்தாக் கூத்துவி செய்யுங்கள்
என்றும், ஒக்கவேளி கூண்டு
வரின் தொடுவதைத் தூக்கும்
ஏனும், ஒக்கவேளி கூண்டு
வரின் தொடுவதைத் தூக்கும்

சமாதானத்தை உலகில் நாயும்
வேண்டும் என்றும், அடியமைத்
தலீயை அதுக் கொறிக்கு
மனிதன் சுகங்திரமாக வாடு
வேண்டும் என்றும், கொலி
நூல், சுது, விபுராம் டு, வீ
ய மஞ்சமா பாத்தாவ்களில்
ஈடுபடவாக்கு என்றும், மீ
யை மயக்கி மனிதனைக் கா
னிழுக்கச் செய்யும் மதுவை
மறந்துவிட வேண்டும் என்று

ஏழுதும் அன்பர்க்கஞ்சிகு!

எமது 'தொள்கை' ஏட்டிட்டு
புனிய மெயர் பெட்டு விடயநாளை
கள் எடுத்தி அதுப்பிரையீதிகளை
நீர்க்கோடும் தத்தம் சொர்க்கீ
மெயர், இக்கவி என்பதைகளை
யும் சுத்தமாக்கி தெளியித்து
வைவண்ணும். மெயர், இக்கவி
தொளிவிக்கப்படாத எந்த ஓரை
விடயாகும் விரகுரத்திற்கு ஒரு
ஒரு கொள்கூடும் பட்டாகு

-அங்கியர்
'கொள்கூடும் பட்டாகு'

விண்ணினையும் மன்னையும் மற்றும்
வஸ்துக்களையும் சிற்கித்துப் பா
ருவதன் என்றும், எவ்வோடும்
இன்புக்கிடுக்கூடும் வேண்டும் என்று
மனிதன் முனிஹநுக் கொண்டு
நூல், சுது, விபுராம் டு, வீ
ய மஞ்சமா பாத்தாவ்களில்
ஈடுபடவாக்கு என்றும், மீ
யை மயக்கி மனிதனைக் கா
னிழுக்கச் செய்யும் மதுவை
மறந்துவிட வேண்டும் கொடு
கிறோம்.

காலங் நடைத்திக்கொடும் ஏன்
ஆயும், ஏம் பக்கம் நிறும் வரை
மாட்டார்கள் என்றும் ஏன்று
திஹிக்கனா?" (23:115) என்ற இதை
மதை வாக்கியங்களை ஒழிய-
போது மனிதன் மசுமடியும் சிற்
திக்கான். அதிலைச் சொல்லியே
ஆப்பிள்ளை மனிதன் அமிகுப் பட்டாக்கை அடைய அந்தன்
வாக்கியே அன்மியிட்டான். -

கர்த்தனை கலாம் காலு
களில் அட்டாக்காடாது ஏன்
சொல்லியே பத்தையாக்கு அ
டைத்துக் கூகாட்டுக்கு எந்தனு
தன் இன்னுமின்னும் விவரங்களை
இறைவசனங்கள் கிழவாக்கா
ஏன் ஒப்பிக் கொண்டுடன் காரன். அவிக்கு சொல்லான்
ஏன்? அவிவத்தின் அட்டகா-
டையாக அவ்வாவின் அடுமறை
யை அனிவிப்பதற்காக அதுப்
யப்படிட அண்ணலீ அவர்களை
யே அவனியிலீ இருந்து அந்த
பூவுதற்கு அடுப்பாடுபடி
வர்கள்கூட அண்ணலீ அவர்
காலுக்கு ஏதைவைப் புனராலோ
சுதி போய்தான். வீணிலும் வீணை
யாட்டிலும் காலங்கை வீர
யாக் செய்த மனிதன் விசாயப்
பட்டான். "உங்களை நாடு விழுக்

பலதும்

தேர்.

புதிய கட்டடம்

சம்மாந்துறைப் பட்டின ஆட்சி மன்றத்தின் பொது நூல் நிலையத்திற்கான புதிய கட்டட கேள்விகள் இவ்வளவு திறுதிச்சுள் ஆரம்பிக்கப்பட வாம் எனத் தெரிகிறது.

ஹதீஸ் மஜ்ஹலீஸ்

காய்ந்தமாது இஸ்லா நிய பயிற்சி மன்றம் ஒருங்கு செய்திடுக்க ஏதின்று மன்னில் ஒன்றில் எமது சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த விருமல் குழுமங்கள் எனும் கூடுமொன்றும் எழுமைக்கு பக்கிர்த்தமில் அவர்கள் கலஞ்சு கொண்டு சிறப்புச் சோந்மாதி வருத்தினார்.

வானையில்...

கவிஞர் பள்ளிக்காரியர்ப் புதர்களின் பாடல் ஒன்று விக்

பந்தும்

விரைவில் விலங்கை ஒவியுயில் கூட்டுத்தாபனத்தினரால் வை வெளியில் ஒவியுப்புப்பட விடுக் கிறது.

வரலிபர் சம்மேளனம்

சம்மாந்துறைப் பயாழல் வரலிபர் சம்மேளனாத்தின் முரூராலோசிலைக் கூட்டுக் கூட்டு அந்த தலைவர் மாநான்-ஆ. செபின் ஆவர்களின் தலைமையில் அன்றையில் குகுமியது.

எதிர்க்காலத்திற்கு ஒரு தும்புமேளனாக் குதிய அமைப்பில் முன்னுத்தாரணம் ரெப்பிரெப்ப வேண்டும் என்ற தீர்மானம் தில் விரதானமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதை முரூராலோசிலைக் கீல்வில் விடுவதை விரைவில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஓ. எம். விப் ராக்டீம், செயலாளர் யூ. எஸ். அவியார், உப செயலாளர் எம். பிரா விலங்கை, மொ கணாளர் யூ. என். எம். இஸ்மாயில், மங்கும் எம். எம். இஸ்மாயில், ஆ. ஜி. அவி.

ஆலயத் திருவிழா

சம்மாந்துறைப் பத்திரிகா னி அம்பாள் ஆலயத் திருவிழா - இவ்வடைம் வைகு சிறப்பாக நடைவெந்தது. இனிமையான இசை - நடன - நாடக சிகாஷ்சி-கள் பலவும் இடம்பெற்று கீழ்த்திவிழாவில் ஆயிரக்கணக்கான பக்கர்கள் கலஞ்சு நெரண்டேர்,

மீனவபி பெண்

விலங்கையில் தயாரிக்கப் பட்டுத்தப்போது திசையடர்களைக் கூடாத்துக்காண்டிக்கீர்த்தி மீனவபி பெண் என்னும் இனிமொப்படத் தில் கல்குளி, ஒலுவில் ஆவிய இனர்களிட் சேர்ந்த விரண்டு கூலி கார்த்தமில் அவர்கள் சம்மாந்துறைப் பட்டாக்குக்கூடும் கூலி காலையில் இயலிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தொட்டில் உருசல்

சம்மாந்துறை நாள்கால் குறிச்சியைச் சேர்ந்த வாலிய் கள் சிலர் அழியிய கொட்டில் வீட்டு நோயுப் பெஞ்காலைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினர். வெள்ளூரையில் விளையான திசைக் கச்சேர்கி ஒன்றும் அன்றையில் திடம் பெற்றது.

பதவி மாற்றம்

சம்மீஏந்துறை வட்டிராக்கல்வி அதிகாரியாகக் கீட்டம் யாற்றிய ஒன்று, எஸ். எச். எல். அவியார் அவர்கள் அடையாளத் துக்கி ஆகிரிய யிதகிச் கலா சாலையின் உபஅளிப்பாகவுட்கி மாந்துறை மகாவிச்சியால் ய அளிப்பாகக் கட்டுமையாற் றிய ஒன்று, எம். எஸ். மரைக் கார்த்தமில் அவர்கள் சம்மாந்துறை வட்டிராக்கல்வி அதிகாரியாகவுட்கி எனர் ..

எந்வரும் இதழில்....

விஷம்போல் ஏறுகிறது
விஜூ!
மாப்பிள்ளை
கிடைக்காது
மனப்பெண்
திண்டாட்டம்.

எழுதுவது
மாறன்-யு. செயின்

உயிர் பிழை

உயிர் பிழை
உயிர் பிழை
உயிர் பிழை
உயிர் பிழை